

Ljiljana Matković

UBOJSTVO NA KOLODVORU

Pjer preskoči lokvicu vode, glasno opsuje i zapne za nečiji kišobran. Nepoznata žena uputi mu prijekor i produži prema raskrižju. On se ljutito okrene za njom, ali umjesto da ponovno opsuje, brzim koracima krene prema peronima autobusnog kolodvora i zaustavi se pored trake s natpisom «Stop policija».

- Uviđaj je u tijeku – upozori ga policajac – Stanite!

- Briga me za uviđaj! Radim na kolodvoru i kasnim!

- Isprave molim! – izgovori policajac i pozdravi Načelnika koji je dolazio iz smjera Policijske uprave.

– Ivo! – poviče Pjer – Ovaj tvoj zelembać me maltretira. Prvi put kasnim na posao i Stari će mi skinuti postotak od plaće.

Ivo rukom da znak policajcu i krene s Pjerom prema glavnom ulazu u zgradu kolodvora – Direktor je ubijen!

- Gluposti – odmahne Pjer - Tko bi Starog ubio? Ionako mu smrtovnica već viri iz džepa.

Ulazeći u čekaonicu Pjer ugleda Anu kako plače ispred šaltera za prodaju karata, dok Leo tješi uzrujanu Katu. Nešto ipak nije u redu, zaključi. Pored sporednog ulaza s druge strane kolodvora obavljao se očevid, a Istražni sudac uzimao je izjave zaposlenika u uredu tajnice.

Pored sporednog ulaza ljudi u bijelom s natpisom «Krim policija» skidali su otiske s automobila. Stojeći pred sucem Pjer upita zašto je tajnica Ančika stigla na posao kada je na godišnjem odmoru, ali sudac se zanimao za razlog njegova kašnjenja.

- Odvezao sam kćer do škole! Ide na maturano.

– Zašto ste ju vozili u sedam ujutro, kad imam informaciju da maturanti kreću u podne? Pjer slegne ramenima, potpiše izjavu, napusti ured i prođe mimo policajca koji je stajao na sporednom ulazu. Čim je zakoračio na mjesto događaja osjeti lisičine na rukama.

Nešto kasnije Ivo mu u prisustvu suca objasni da su na njegovoj i Katinoj odjeći pronašli istu nit konca kao na odjeći žrtve. Sedamdesetogodišnjem Direktoru netko je jutros u sedam sati oštrim predmetom, jednim potezom prerezao arteriju na vratu, a pljusak koji se spustio oprao većinu tragova. Sudac obavijesti Pjera i Katu da će im oduzeti putovnice i da moraju dati uzorak krvi za analizu. Pjer je suosjećao s dvadesetogodišnjom Katom. Prije dva mjeseca došla je tražiti naknadu za neiskorištenu kartu i zapela Starom za oko. Zaposlio ju je i počeo oblijetati oko nje, kao i oko svih djevojaka koje je primao na određeno vrijeme. Dugogodišnja tajnica Ančika oduvijek je željela brak s Direktorom, a od kada joj to prije trideset godina nije uspjelo, uhodila je sve žene za koje je pokazivao interes kako bi ih ocrnila. Posljednjih se mjeseci raspitala o Kati i njenoj mami koja je prije dvadeset godina dolazila sa sestrom iz Poljske prodavati jeftinu robu. Tako je

upoznala Katinog oca, udala se i uskoro su dobili Katu. Sestra se nije udala, ali je ostala u Hrvatskoj.

Istražni sudac tapkao je u mjestu čekajući rezultate analize predmeta izuzetih s mjesta događaja. To mu nije donijelo pomak u istrazi, ali se iznenadio kada su stigle analize krvi.

- Čini se da imamo ubojicu! – rekao je načelniku Ivi – Kata je ipak znala tko joj je otac – rekao je pružajući mu papir.

Za deset minuta u prostorijama kolodvora uručili su Kati nalog za privremeno zadržavanje i uputili se u kuću njezinih roditelja.

Sudac je s nevjericom gledao Katinu majku koja je uporno tvrdila da nije poznavala ubijenog Direktora.

- Znate li da su DNK analize točne 99%? – nastavi Sudac – I gdje ste bili kobnog jutra?

- Pomagala sam sestri oko stvari za selidbu - odgovori ona stojeći pored muža koji je bio iznenađujuće smiren.

- Moram vas oboje uhititi – izgovori Sudac – Netko od vas je ubio Direktora jer je počeo udvarati vašoj kćeri, vjerojatno ne znajući da joj je otac. Ukoliko poričete ubojstvo, onda je to učinila vaša kći. Zato smo ju priveli.

U tom trenutku iz susjedne prostorije izađe žena prekrasnih plavih očiju.

- Zatvorili ste moju Katu? – poviče i brizne u plač.

- Tko ste vi? Što radite ovdje? – pogleda ju sudac.

- Čekam nećakinju Katu da dođe s posla. Želim se pozdraviti s njom jer selim nazad u Poljsku.

- Moramo i vas privesti – zaključi sudac mirno.

Pjer je sjedio u kafiću preko puta Policijske uprave dok su privodili troje osumnjičenih.

Iznenađeno pogleda u jednu od žena i požuri preko ceste prema Ivi.

- Želim nadopuniti svoju izjavu. Znam da me kćer prevarila i otišla k dečku prije putovanja, ali naletio sam na ženu s kišobranom tog jutra ispred zgrade Policije. Imala je neobične cipele četvrtastih vrhova kao i ova ovdje.

Ubrzo je službenica na šalteru «Putovnice» donijela spisak osoba koje su tog dana zatražile putne isprave, a među njima bilo je i ime Katine tete Eve.

Sat vremena poslije Eva je priznala zločin koji je počinila kako bi zaštitila kćer. Rodila je Katu prije dvadeset godina pod imenom svoje sestre jer tada nije imala zdravstvenu iskaznicu ni državljanstvo. Shvativši da njezin šogor ne može imati djecu, odlučili su čuvati tajnu sve dok Direktor nije zaposlio Katu i počeo joj udvarati. Eva je nakon dvadeset godina nazvala Direktora i dogovorila sastanak s njim želeći mu objasniti da je Kata njegova kći za koju nije znao, jer joj je zaprijetio povratkom u Poljsku ako odluči roditi. Nakon dvadeset godina ponovno ga je srela i otvorile su se stare rane. Nije se prestao smijati, pa je izvadila mali švicarski nožić koji joj je poklonio, otvorila ga i kada je nastavio govoriti kako Kata ima dobro dupe i još bolje sise, zabila mu oštricu u vrat.

- Nisam htjela... Nisam ga mislila ubiti!